

AFLEVERING ZEVEN

VOORBIJ DE MUUR

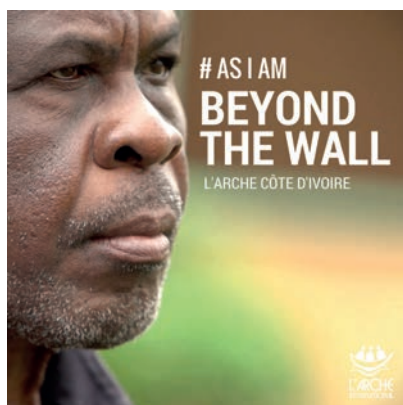
**AS I
AM**

KORTE SAMENVATTING VAN DE FILM

Als er ergens oorlog uitbreekt, staan er vaak helden op die niemand ooit zal kennen. In 2002 barstte in Ivoorkust een conflict los tussen de regering en de rebellen, die hun hoofdkwartier in Bouaké hadden. Deze aflevering speelt zich af in die periode en vertelt het verhaal van Yobouet N'Da Pierre. Toen het geweld van het conflict heviger werd, mocht niemand nog op straat komen. N'Da zette zijn eigen leven op het spel om over de muur te klimmen en de straat op te gaan om zijn vrienden te bezoeken. Zijn besluit om over de muur die hen van elkaar scheidde te klimmen, was een krachtige boodschap voor zijn vriend Adrien en vond veel weerklank in de relaties binnen zijn gemeenschap.

"DE KOLONEL IS IEMAND
DIE ZIJN VRIENDEN NOOIT
VERGEET."

-Konan N'Guessan Adrien
(vriend van N'Da)

THEMA'S IN DE FILM

- **Muren**

De muur waar N'Da over klom, was een fysieke barrière maar staat symbool voor heel veel dingen in de context van de film. De muur moest de mensen die binnen zaten veiligheid bieden en hen geruststellen, maar N'Da had het moeilijk omdat hij daardoor ook geen contact kon hebben met zijn vrienden. Muren beschermen doordat ze dingen van elkaar scheiden. Wat gebeurt er wanneer de bescherming waarnaar we verlangen in gemeenschap met anderen ligt? Een muur is tegelijk pijnlijk en nuttig, hij biedt bescherming en bakent dingen van elkaar af.

- **Leven in oorlogstijd**

De schrijnende omstandigheden van het leven op een plaats die in de greep is van geweld gaan verder dan de dreiging van rechtstreeks geweld. Mensen overleefden kogels die door de ramen vlogen maar leefden in voortdurende onzekerheid. Door de slinkende voedsel- en medicijnenreserves konden de leden van de Arkgemeenschap onmogelijk in Bouaké blijven. Tegelijkertijd kon weggaan net zo gevaarlijk zijn als blijven. Een eenvoudig gebaar zoals een vriend die hallo kwam zeggen, kon een levensbelangrijke geruststelling zijn.

- **Gewone helden**

De film zit vol voorbeelden van heel gewone helden. De assistenten in de gemeenschap weigerden te

vertrekken, tenzij iedereen mee kon. Die manier om de gemeenschap prioritair te stellen boven het individu is heldhaftig maar geeft ook aan hoe de dingen meestal gaan. Het is heel gewoon. Stel je voor hoe de hele gemeenschap samenkwam en stemde om te beslissen of ze al dan niet zouden blijven. Gabriel en Kuame zijn al even heldhaftig wanneer ze aanbieden om te voet te gaan zodat degenen die niet kunnen lopen, kunnen ontsnappen, en Adrien is een held wanneer hij besluit om terug te rijden om hen te zoeken. Adrien zegt: "Het is doodnormaal dat ik terugga en hen ga zoeken." Dat herinnert ons eraan dat, vanuit het standpunt van de mensen in de gemeenschap, die manier van handelen heel gewoon is. De film focust op de vastberadenheid van N'Da om zijn vrienden te zien en hoe die uitgroeit tot een voorbeeld voor anderen.

VRAGEN OM EEN GESPREK TE STARTEN

1. N'Da krijgt de bijnaam 'de Kolonel'. Wat is er volgens jou zo betekenisvol aan die naam?
2. Petit Koffi, de verteller aan het begin van de film, vond bepaalde omstandigheden van het leven tijdens het conflict eerder grappig. Wat is jouw eerste reactie daarop? Waarom denk je dat de regisseur zijn film daarmee laat beginnen?
3. De film werd gedraaid met de hulp van drie andere mensen met een verstandelijke beperking. Petit Kofi hielp bij het geluid, Honorine bij het maken van beelden met een GoPro-camera, en Grand Kofi hielp bij het filmen en aanwijzingen geven. Verandert die informatie iets aan de manier waarop je over de film denkt? Waarom wel of niet?
4. Sta even stil bij de titel van de film. Waarom denk je dat er gekozen werd voor het woord 'voorbij'? Welke andere woorden hadden gebruikt kunnen worden? Wat zouden andere mogelijke titels voor de film zijn?
5. Adrien zegt dat, toen hij geconfronteerd werd met het idee om terug te gaan naar het geweld, hij de moed van N'Da moest lenen. Mensen maken elke dag heldhaftig keuzes die een impact hebben op het leven van anderen. Soms is het duidelijk waar ze hun kracht en moed vandaan halen, en soms is het onverklaarbaar. Heb jij ooit een moedige keuze gemaakt? Wie of wat gaf je toen de moed die je nodig had?
6. Wat denk je dat het moeilijkste aspect van hun situatie was (geen eten, tekort aan medicijnen, isolement, gevaar om gedood te worden...)? Heb jij ooit een uitzichtloze situatie meegemaakt zoals de oorlog waar deze Arkgemeenschap mee geconfronteerd werd? Hoe gingen jij en de mensen die bij jou waren daarmee om?
7. Ze kwamen samen in hun kapel om als gemeenschap te stemmen over een eventueel vertrek. Waarom hebben ze volgens jou de kapel gekozen om te stemmen? Ga jij naar een plaats van bezinning als je belangrijke beslissingen moet nemen?

ACHTER DE SCHERMEN

Het was moeilijk om de persoonlijkheid van N'Da op camera vast te leggen. In de film hoor je hem maar één woord zeggen. Dat is niet omdat hij niet kan praten, maar omdat hij zijn gedachten meestal op een heel energieke, krachtige manier deelt. Mensen die N'Da kennen, omschrijven hem vaak als iemand die tegelijk zacht en hevig is. Zijn vastberadenheid om zijn vrienden te bezoeken in een heel gevaarlijke situatie, terwijl veel mensen probeerden te vluchten, mag niet gezien worden als een gebrek aan inschattingsvermogen of als een teken van zijn verstandelijke beperking. Over de muur klimmen was een volstrekt normale beslissing voor een tegelijk harde en liefdevolle man als N'Da

STEL JE DE WERELD ANDERS VOOR

Op sommige momenten in ons leven hebben we 'muren' nodig, en op andere momenten moeten we er juist overheen klimmen en ons er niet door laten tegenhouden. Welke 'muren' zie je in je eigen leven? Wat zou het voor jou kunnen betekenen om over die 'muren' te klimmen?